III. Epiſtola *continens* Hiſtoriam CALCULI in Veſica *ſponte fracti, & per Urethram feliciter excreti; ad Illuſtrem Generoſiſſimumque Virum* D. FRED. DE THOM, *Sereniſſimo* DUCI BRUNSVICENSI ET LUNEBURGENSI *a Conſiliis*, Oratorem *ejus apud* Potentiſſimum MAGNÆ BRITANNIÆ REGEM, *nec non R. S. S. a* LAURENTIO HEISTERO, *M. D. Prof. Botan. in Acad.* Julia Helmſtadii, *& R. S. S. conſcripta.*

CUM nuper, Vir Præſtantiſſime, qualemcunque apparatum meum & Anatomicum & Chirurgicum & Botanicum, aliaſque res & naturales & præter-naturales inſpicere dignatus ſis, atque inter alia Calculos Veſicæ in homine vivo in veſica ſponte fractos, & per urethram feliciter excretos Tibi demonſtraverim, ſimulque monuerim, hoc quam rariſſime contingere, & propterea ſolutionem calculi in veſica a quam plurimis, atque cum primis etiam ab Anglis recenſioribus impoſſibilem haberi pronunciarique, rogaſti, ut Tibi propediem in Angliam redeunti, fruſtula nonnulla horum calculorum cum brevi quadam hiſtoria ſive deſcriptione darem, quæ Academiæ Regiæ Londinenſi, cujus membrum es digniſſimum, offerres, ut Ipſa inſolitam atque inuſitatam hanc rem videre, ulteriorique ſcrutinio ſubjicere, imo & incredulos rem ita vere actam eſſe perſuadere poſſit. Quare cum præcipue id mihi negotii datum eſſe exiſtimem, ut verum in unaquaque re pateat, atque ſcientiæ artesque liberales hoc ipſo melius perficiantur atque augeantur,

antur, mitto Tibi hac occaſione nonnulla horum calculorum fruſtula, cum brevi & vera actæ rei hiſtoria.

Eſt nimirum his in terris Brunſvicenſibus in Cœnobio ſeculari, quod *Marienthal* appellatur, & ad horæ circiter diſtantiam ab Helmſtadio, celebri Academiæ Juliæ ſede, ſitum eſt, rerum œconomicarum hujus Cœnobii Præfectus, nomine Widmannus, Vir ſexagenario major, ſed robuſtus & duræ vitæ victuſque generi adſuetus, qui per plures annos primo calculo renum ſæpe & vehementer laboravit, eorumque ſenſim magnam copiam, quorum multi Piſi magnitudinem ſuperarunt, per iter urinæ haud ſine magnis doloribus excrevit. Tandem vero quatuor ab hinc annis calculi quoque veſicæ omnia percepit ſymptomata, ita, ut ſæpe non niſi maximis cruciatibus in pubis & perinæi regione perceptis urinam excernere voluerit. Tandem vero anno 1728, poſtquam aliquamdiu variis, ut fieri his in caſibus ſolet, uſus erat remediis, & inprimis Tinctura antinephritica, ut vocant Lipſienſi ſive Rothiana, atque ſimul cereviſiam illam his in regionibus contra calculum celeberrimam, quæ Regiæ Luteræ vulgo **Königs-Lutter**, oppido Brunſvicenſi, coquitur, & quam **Duchſtein** appellant, hancque ob cauſam in loca ſive urbes remotiſſimas devehitur, continuo pro potu ordinario hauſerat, aliquando vehementes inter mingendum dolores, niſum & conſtrictionem in veſica, ſenſumque eo ipſo, ac ſi calculus, ſive calculi in veſica frangerentur ac diſſilirent, percepit, eoque ipſo mox aliquot fruſtula calculi fracti cum lotio dejecit, quæ deinde per plures dies alia ſecuta ſunt, donec tandem ab eis liberatus bene atque pancratice ab omnibus & calculis & calculi doloribus, immunis nunc vivat. Calculos plures una in hoc viro fuiſſe

majores, quam ut integri per urethram tranſire potuiſſent, docent primo diverſus color diverſorum fruſtulorum, quorum nonnulla fuſcum obtinent colorem, alia flaveſcentem ad ſulphuris colorem aliquo modo accedentem, quemadmodum ex his adjectis fruſtulis perſpicere eſt. Deinde id evincunt diverſa horum fruſtulorum ſegmenta: quorum alia majoris alia minoris arcus ſegmenta ſunt. Quod ad numerum attinet fruſtorum, centum circiter ejuſmodi mihi dedit, qualia Tibi, Vir amiciſſime, nunc offero, quæ ex matula collegit. Sancte vero mihi affirmavit, magnam eorum, imo forte adhuc majorem copiam in terram decidiſſe & periiſſe, cum ſæpe ruri, vel in ſylvis, vel in ſtabulis ad res domeſticas curandas degens, mejendi ſtimulo fuerit correptus, atque ſic multa cum urina vel in terram, vel inter herbas aut ſtramina ejecerit. Nonnulla horum fruſtulorum dimidium pollicem æquant, plura minora ſunt, eorumque ſuperficies externa convexa, interna in pleriſque concava, alia nucleum, ut vocant, calculi adhuc exhibent.

Habes igitur, Vir generoſiſſime, exemplum recens & certum, quamplurimis hic & in vicinia notum, calculi veſicæ diſſoluti & excreti ſine lithotomia, ubi Vir, qui eo laboravit, adhuc hodie, dum hæc ſcribo, vivit & valet. Ipſeque Vir eſt honeſtus, antiquæ & germanæ fidei, cui, ut hac in re fallat aut mentiatur, nulla eſt cauſa. Notus eſt morbus olim perpeſſus hominibus quamplurimis; nota jam eſt ejus ſecunda valetudo omnibus, qui eum norunt. Calculorum fractorum ingens copia & facies, quod revera e veſica ſint, rem ulterius confirmat, ita, ut certi eſſe poſſimus, hæc fruſta revera in veſica ejus integros calculos fuiſſe, qui poſtea in veſica, neſcio utrum medicamentorum,

camentorum, an cereviſiæ illius, an naturæ beneficio diſrupti & expulſi ſint. Ex ſegmentis fruſtulorum valde convexis, quæ hic mitto, & quæ adhuc adſervo, judicare licet, vix ullum illorum calculorum nucem moſchatam ſuperaſſe, plures vero minores fuiſſe. Interea tamen ſolutionem calculorum in veſica haud prorſus impoſſibilem eſſe, mihi evincere videntur, licet res forte quam rariſſime contingat. Vale mihique fave.

Dab. Helmſtadii in Academia Julia ipſis Calendis Octobris, M DCC XXX.

IV. *A Letter from the Reverend* William Derham, *D. D. Canon of* Windſor, *and F. R. S. to Sir* Hans Sloane, *Bart. Præſ. Coll. Med. & R. S. concerning the* FROST *in* January, 173$\frac{0}{1}$.

THE late Froſt having been almoſt as intenſe as any that hath been for many Years, I ſend you my Account of it; which if you think worth the Cognizance of the *Royal Society*, be pleaſed to impart it to them.

In the *Philoſophical Tranſactions* for *November* and *December*, 1709, Numb. 324, I have given an Account of ſome of the moſt remarkable Froſts that I could find any Relation of; and particularly of that great and, I had almoſt ſaid, univerſal one in 1708, which the Society had very good Hiſtories of from divers Parts, and which, in that *Tranſaction*, I have given an Account of from the Original Papers, which the